

det foregaaende Aar. De havde alt den Gang taget deres Stilling, saa at Ministeren kunde kjende den i Forveien, saaledes som det ogsaa viste sig, at Resultatet blev omtrent det Samme. Iøvrigt har jeg ikke Betænkningen liggende for mig. (Indenrigsministeren vækker Høgsbro Betænkningen). Ja, der er jo ikke Tid til nu at gennemlæse den, men jeg kan ikke Andet end udtale som min Overbevisning, at havde den daværende Minister villet møde i Udvalget, og havde han erklæret sig villig til at gaa ind paa det Grundlag, som ikke alene et Flertal i Udvalget, men saa at sige hele Udvalget, paa et Par enkelte Medlemmer nær, ansaa for at være det Rette, og at ville medvirke til dets Gjemmeførelse, kunde den Sag allerede den Gang være kommen i Orden.

Indenrigsministeren (Singer Slev): Jeg kan selvfølgelig ikke have nogen personlig Mening om, hvad det ærede Medlem (Høgsbro) der siger. Det, det var mig om at gjøre, var at faae konstateret, hvad han nu indirekte har indrømmet mig, at den Holdning, som den daværende Indenrigsminister indtog overfor Udvalget, var i Overensstemmelse med den Seebane, som man pleier at iagttage mellem Ministeren og Udvalget. Om der i Realiteten kunde være opnaaet et Resultat ved en anden Fremgangsmaade, tør jeg ikke have nogen Mening om. Jeg maa holde mig til, hvad der foreligger trykt, og det har jeg troet at burde konstatere overfor den stete Omtale af en Forgjænger, der ikke længer er Minister, og som oven i Kjøbet er død.

Formanden (Berg): Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds har under Forbehold af Thingets Samtykke (Op- hold) Ordet for en kort Bemærkning.

Høgsbro: Jeg kan ikke gjøre den Indrømmelse, som den ærede Minister nu mente, jeg havde gjort.

Tauber: Det var kun en ganske kort Bemærkning, jeg vilde gjøre. Jeg var ikke Medlem af det omtalte Udvalg og kan derfor ikke indlade mig nærmere paa, hvad der er sket der. Jeg har ikke personligt Kjendskab dertil lige saa lidt som den høitærede Minister. Men efter hvad der nu er oplyst, kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at den daværende Indenrigsminister aabenbart har stillet sig overfor denne Sag paa samme Maade, som han gjorde i mangfoldige andre Sager, hvorom jeg har personlig Erfaring,

nemlig saaledes, at han unddrog sig at medvirke sammen med Udvalget. Jeg tror, at naar den høitærede Minister nu udtalte en Beflagelse over, at Thinget den Gang ikke bragte Sagen til Afslutning, da burde den høitærede Minister, som den Gang, saa vidt jeg erindrer, var Medlem af Thinget, og de andre Medlemmer, der stod paa samme Side som han, vistnok have søgt at paavirke deres daværende Indenrigsminister til at tage andet Hensyn til Thingets og Udvalgets Indstillinger og medvirke paa en virksommere Maade til dets Arbejder, end han gjorde. Paa den Maade vilde de vistnok have bidraget til at forhindre den Visnepolitik, som blev drevet fra den afgaaede Indenrigsministers Side.

Jagd: Jeg skal blot med Hensyn til den sidste Ytring bemærke, at der var Ingen af os paa denne Side, lige saa lidt som jeg tror det gjælder den høitærede afdøde Minister, som havde Anelse om, at Udvalget vilde tage saa meget Hensyn til hans Mening, som man nu lader til, men at tværtimod det, at der var fremkommet Udtalelser om, at Noget særligt laa Ministeriet paa Hjerte, netop var en Opfordring fra Folkethinget til at modsætte sig det. Man kunde derfor virkelig ikke have Grund til at antage, at Paavirkning eller Opfordring fra Indenrigsministeren vilde have forandret Udvalgets Standpunkt. — Der er fremkommet mange besynderlige Udtalelser i Dag, som man har ondt ved at forklare sig. Saaledes sagde en æret Taler for, at vi paa denne Side modsatte os, at denne Sag blev ordnet i Overensstemmelse med Grundloven. Det har jeg aldrig vidst eller havt nogen Anelse om. Tværtimod, vort Duffe i denne Sag har kun været at komme i saa nær Overensstemmelse med Grundloven, som det ærede Flertal gjorde muligt for os. Hvis det ærede Flertal vilde gaa ind paa saa nøiagtig en Gjemmeførelse af Grundlovens Bestemmelser, som overhovedet er praktisk mulig, ville vi være med dertil, thi deri maa jeg være enig, at en aldeles matematisk Gjemmeførelse af Grundlovens Bestemmelser om, at hver 16,000 Mennesker skal have en Folkethingmand, er der Ingen hverken paa den ene eller den anden Side, som har tænkt paa at forlange. De lokale Forhold maa her gjøre sig gjældende. En æret Taler (Høgsbro) nævnte Langeland og Vrå, Mors og en Kreds i Thisted Amt; jeg kan nævne Færøerne; de kan heller ikke godt vælge sammen med en Kreds i Sylland. Kort sagt, de lokale Forhold umuliggjøre den strengt matematiske Gjemmeførelse af Grundlovens Bestemmelser. Men man skal stille sig paa Grundlovens Standpunkt, som